

men det har vel den mindste Betydning ved Bevillingens Opnaaelse. En større Betydning har den Hjelpe, Autorisationen yder Bedkommende, der vil erhverve sig Indtægt ved at praktisere som Sproglerer eller Oversætter i Almindelighed, idet den kan hjælpe Bedkommende til større privat Virksomhed. Det er saaledes et rent privat Erhverv, som denne Bevilling forlener Bedkommende med, — foruden en offentlig Troværdighed i visse Retninger. Hvorfor mener den høitærede Minister nu at skulle negte en Kvinde en sliq Bevilling? Jeg har tænkt mig, at den høitærede Minister kunde slutte som saa: Næringsloven hjemler ikke gifte Kvinder Næringsbevis, og Stillingen som Translatrice maa nærmest sættes i Klasse med Næringsdrift; men at denne Analogi ikke passer, er anerkjendt for mange Aar siden af det gamle Rancelli; man kan ikke sætte Stillingen som Translatør i Klasse med Næringsdrivende, men nærmest, som Rancelliet i 1834 udtaler, med offentlige Bestillingsmænd. Men hvis det ogsaa er det nuværende Ministeriums Opfattelse, at Stillingen som Translatrice ikke sætter Bedkommende i Klasse med Næringsdrivende, men at man nærmest maa se paa Bedkommende som en Art offentlig Bestillings-Kvinde, skjønner jeg heller ikke, hvorledes Ministeriet kan mene, at man bør negte hende en Bevilling som den attraaede. Saa meget mindre kan jeg se dette, som man af Betænkningen over det foreliggende Finantslovsforslag erfarer, at netop Indenrigsministeriet ved de jydsk-synske Statsbaner i ikke saa ringe Grad gjør Brug af gifte Kvinder, tager dem i Ed — altsaa anses de for stiktede til at aflægge Ed — og benytter dem i det Offentliges Tjeneste. Jeg kan ikke se, at der skulde være mere Betænelighed ved at tillægge en gift Kvinde Bevilling som Translatrice end ved at benytte dem i denne offentlige Stilling, som jeg nu har nævnet. Der bliver, naar alle Grunde for og imod overveies, kun et Hensyn tilbage, som jeg kan tænke mig kunde bevæge Ministeren til at sige Nei til Ansøgningen, og det er det, at man i Indenrigsministeriet kunde have gjort, jeg tør vel kalde det, den noget triste Erfaring, at gifte Kvinder i Almindelighed i særlig Grad mangle Troværdighed, saaledes at det var en betænelig Sag at sætte dem i en Stilling, hvor de kunde i Stillingens Medfør komme til at bevidne Noget, der havde Krav paa at gjælde som offentligt Troværdigt. Jeg kan kun finde, at denne Grund bliver tilbage, men at heller ikke den kan holde, maa jo fremgaa af, at Kvinder ellers ikke anses for at være mindre vidne-dygtige end Mænd i Almindelighed. Gifte

Kvinder ere ligesaa gyldige Vidner som andre Kvinder og Mænd. Der bliver altsaa ikke nogen Grund tilbage for os til at skjønne Ministerens Hjemmel til at negte en Bevilling som den ompurgte; men hvis der skulde være Grunde, som vi ikke have faaet fat paa, hvis virkelig Ministeren har Betænelighed ved eller mener at savne Hjemmel til at give Bevilling som Translatrice til gifte Kvinder, er Meningen med vor Indstilling tillige at opfordre ham til at overveie, om der ikke paa dette Omraade var Grund til at søge Tilstanden forandret, saaledes at gifte Kvinder ikke blive udelukkede fra denne Virksomhed, som dog synes at være ret naturlig for dem. Hermed skal jeg anbefale det høie Thing vor Indstilling.

Indenrigsministeren (Steel): Det har i Administrationen fra gammel Tid været Regel, at man, for at udøve den Slags offentlig Virksomhed, som paahviler en Translatrice, skal være fuldmyndig. Man har ikke nogen udtrykkelig Bestemmelse derfor, men man har efter Lovgivningens almindelige Regler om de Fordringer, der stilles til de Paagældende, ment at burde forlange, at den, der skal udøve en Virksomhed som Translatør eller Translatrice, skal være fuldmyndig. Da en gift Kvinde ikke er fuldmyndig, er dette Grunden, hvorfor en saadan Bevilling er bleven negtet denne Kvinde som alle Andre hidtil, og i Anledning af det Spørgsmaal, som er stillet i Andragendragendet, skal jeg svare, at man har fortolket denne Regel saa strengt, at det Tilfælde har foreligget, at en Translatrice er bleven gift og Bevillingen derfor fratagen hende. Det er altsaa ifølge en af Administrationen fastholdt Regel, at denne Regtelse er fket.

Ordføreren (M. S. Larsen): Naar den høitærede Minister mener at savne Hjemmel til at give en sliq Bevilling, er det jo en Selvsølge, at vi ikke bør opfordre ham til at gaa udenfor, hvad han mener at være lovlig berettiget til. Men i saa Fald bliver dog den anden Betydning af vor Indstilling tilbage, en Opfordring til Ministeren om at overveie, om der ikke kunde være Grund til at fravige den nuværende Praxis, som jeg for Resten maa fastholde ikke har fornøden Hjemmel i Lovgivningens Grundsætninger.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.